Evrimsel Yaratılış Yanılgısı

İçinde yaşadığımız XXI. yüzyıl, insanların bilgiye en hızlı ulaştığı, ancak aynı zamanda materyalist çevrelerin dayatmalarına da en yoğun şekilde maruz kaldığı bir dönem. Bu dayatmaların en başında, canlılığı sadece kör tesadüflerin ve rastlantıların bir ürünü olarak göstermeye çalışan evrim teorisi geliyor. Materyalist felsefe, dini ve manevi değerleri yok etmek, kendi insan profilini inşa etmek ve kitleleri peşinden sürükleyebilmek amacıyla, XIX. yüzyıldan bu yana Darwin'in teorisini toplumlara empoze ediyor.

Evrimin "bilimsel bir gerçek" olduğuna inandırmak için yapılan yoğun telkin ve propagandalar, bazı Müslüman aydınlar, akademisyenler ve din adamlarını da olumsuz etkileyebiliyor. Onları savunmacı bir tutumla bir "orta yol" aramaya itebiliyor. Bu kişiler, Darwinizm'in canlılığın kökeni hakkındaki senaryosunu aynen kabul ediyor; ancak bu senaryonun Allah'ın kontrolünde olduğunu savunarak, evrim teorisi ile din arasında bir "uzlaşma" sağlamaya çalışıyorlar. "Bilim dünyasından dışlanmama", "çağ dışı görünmeme" ya da "modern dünyayla barışık bir İslam imajı çizme" gibi çeşitli kaygılarla, Kuran ayetlerinden evrim teorisine "deliller" devşirmeye çabalıyorlar.

Şüphesiz, insanlar istedikleri gibi düşünebilir, istedikleri teoriye inanabilirler. Halis veya iyi niyetlerle böyle bir çaba yürütüyor da olabilirler. Ancak Allah'ı ve yaratılış gerçeğini inkar etmek amacıyla ortaya atılan bir teoriyi "dine uygun" hale getirmeye çalışmak ciddi bir yanılgı ve büyük bir yanlıştır.

Bilimsel Bir Zorunluluk Değil, Psikolojik Baskı

Öncelikle, İslam ile Darwinizm'i uzlaştırma arayışının arkasında hiçbir bilimsel zorunluluk yoktur. Bilim Darwinizm'i değil, Yaratılış'ı göstermektedir. Paleontoloji, mikrobiyoloji, biyokimya ve genetik gibi modern bilimin en temel dalları, canlılığın tesadüflerle veya evrimsel süreçlerle açıklanamayacak kadar muazzam bir tasarım, bilgi ve komplekslik barındırdığını apaçık ilan etmektedir.

DNA'daki akılalmaz bilgi, hücrenin içindeki kusursuz ve olağanüstü kompleks mekanizmalar, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu "aniden beliriş" gerçeği, tek bir proteinin bile rastlantılar sonucu oluşmasının matematiksel imkansızlığı ve daha sayısız bilimsel bulgu evrim iddiasını bütünüyle geçersiz kılmaktadır. Sözde iki evrim mekanizmasından doğal seçilim asla yeni genetik bilgi üretemez; mutasyonlar ise her zaman genetik bilgiye zarar verir. Darwinizm, canlılığın kökeni, ilk hücrenin oluşumu, bilginin kaynağı, ara geçiş formlarının yokluğu gibi temel sorulara bilimsel ve mantıklı bir açıklama getirememektedir. Israrla ayakta tutulmaya çalışılmasının sebebi tamamen ideolojiktir.

Tarihin en büyük bilimsel sahtekarlığını tartışmasız şekilde yenilgiye uğratan şey, yine bilimin kendisidir. Öyleyse sormak gerekir: Peki, o halde bazı Müslüman düşünürler neden hala bu teoriyi savunma ihtiyacı hissetmektedir?

Sorunun cevabı, sosyo-psikolojik etkenlerde gizlidir; uzun yıllardır dünya genelindeki akademik kürsüleri, bilimsel dergileri ve medya organlarını elinde tutan Darwinist-materyalist odakların kurduğu muazzam sosyal çevre baskısıyla ilişkilidir. Bu baskı, evrim teorisini reddeden herkesi "bağnaz", "gerici" veya "dogmatik" ilan eden haksız bir dayatmayı esas alır. Öyle ki yoğun baskı bazı din alimlerini endişe, çaresizlik, kararsızlık veya eziklik içine düşürmekte; medya ve bilim çevrelerinden dışlanmamak adına pasif ve teslimiyetçi bir yola, ister istemez Darwinist safsataları savunmaya itmektedir.

1. Evrim Fikrinin Müslüman Alimlerden Çıktığı Yanılgısı

   Son dönemde özellikle sosyal medyada çok sık tekrarlanan bir iddia var: “Evrim fikri, Darwin'den çok önce İslam dünyasında biliniyordu; aslında ilk kez Müslüman alimler tarafından ortaya atıldı.” Bu teze göre, El Cahiz, İbn Miskeveyh, Erzurumlu İbrahim Hakkı gibi bazı tanınmış isimler evrim düşüncesini savunmaktaydı.

   Bu iddia ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Teorinin kaynağı zorlama yorumlarla İslam dünyasına mal edilmeye çalışılsa da tarihsel ve bilimsel bulgular tam aksini söylemektedir. Evrim düşüncesi, bilimsel bir keşif değil; kökeni çok eskilere, Sümerler, Antik Mısır ve Eski Yunan’a dayanan batıl ve putperest bir inanıştır. Tarih boyunca tüm materyalistler canlıların taştan, topraktan kendi kendine oluştuğu ve canlıların sözde birbirinden türediği iddiasında bulunmuşlardır.

   Bu iddiaya kapılanların göz ardı ettiği bir diğer gerçek, adı geçen alimlerin yaşadığı dönemlerdeki bilimsel imkanların son derece kısıtlı ve ilkel oluşudur. O çağlarda genetik, hücre biyolojisi gibi bilim dallarının adı bile yoktu. Dolayısıyla bu düşünürlerin eserlerinde geçen söz konusu ifadeler, modern anlamda bir "türlerin evrimi" iddiası değil; tamamen kendi dönemlerinin yetersiz bilimsel algısından ve İslam alemindeki “varlık dereceleri” anlayışından ibaretti.

2. Darwinizm’i “Canlı Türleri Birbirlerinden Evrimleşerek Ortaya Çıktı” Tezine İndirgeme Yanılgısı

   Diğer kritik bir hata, teorinin sadece “canlı türlerinin zamanla birbirlerinden türediği” gibi basit bir biyolojik iddiadan ibaret zannedilmesidir. Ancak Darwinizm’in asıl ve değişmez dayanağı bu değildir. Teori, özü itibarıyla canlılığın hiçbir Yaratıcı olmadan, cansız maddelerden, tamamen kör tesadüfler ve şuursuz mekanizmalar neticesinde kendi kendine meydana geldiğini ileri sürer. Dolayısıyla bu iddia, ilahi bir iradeyi ve Yaratılış gerçeğini daha en baştan mutlak olarak reddeder. Bazı Müslümanların “Allah canlıları birbirlerinden evrimleştirerek yaratmış olamaz mı?” diyerek bu teoriyi savunmakta sakınca görmemeleri, aslında temelinde Yaratıcıyı inkar eden batıl bir ideolojiyi farkında olmadan kabullenmelerine yol açmaktadır.

Evrimci odaklar ise, bu durumun teoriyi inançlı toplumlara sinsi bir şekilde kabul ettirmeyi kolaylaştırdığını bildikleri için bu "Müslüman evrimcilik" akımını memnuniyetle destekler. Oysa konuya Kur'an ayetleri doğrultusunda bakıldığında, temelinde "tesadüf" inancının yattığı bir teori ile İslam dininin ortak bir noktası olamaz.

Evrimciler, insanı çepeçevre kuşatan apaçık yaratılış delillerini görmemekte direnerek tüm bu mükemmellikleri rastlantılara, zamana ve şuursuz süreçlere bağlamaya çalışırlar. Ancak birileri Allah'ın sonsuz gücünü ve büyüklüğünü kabul etmek istemese de bu hiçbir şeyi değiştirmez; O'nun benzersiz kudreti, ilmi ve sanatı yarattığı her zerrede kendini ilan etmektedir. Samimi bir Müslüman'ın vazifesi, batıl materyalist dogmalara arka çıkmak değil, tek Yaratıcı olan Allah'ın her şeyi yoktan var ettiği gerçeğini bilim ve akıl yoluyla en güçlü şekilde savunmaktır.

3. "Allah'ın Canlıları Evrimle Yarattığı" Yanılgısı

Evrimsel yaratılış savunucuları doğrudan "canlılar tesadüfler ve rastlantılar sonucunda oluşmuştur" demezler; ancak Allah'ın canlı türlerini yaratırken mutasyon ve doğal seleksiyon gibi evrim mekanizmalarını kullandığı öne sürerler. Oysa modern bilim; doğal seleksiyonun yeni bir genetik bilgi üretemediğini, mutasyonların ise canlı organizmaya sadece zarar verdiğini kesin olarak ispatlamıştır. İddialarının bilimsel bir dayanağı olmadığı gibi, Kuran'da bir karşılığı da yoktur.

Natüralist dogmanın etkisinde kalan kimi Müslümanlar, doğa kanunlarının sabit ve değişmez olduğunu varsayarak Allah'ın yaratışını da bu kanunlarla sınırlandırma hatasına düşerler. Oysa doğa kanunları dediğimiz kurallar, Allah'ın maddeyi belirli bir düzen içinde tutmasından ibarettir; maddenin bizzat kendisinden kaynaklanmaz. Dolayısıyla bu kanunları koyan Allah, dilediği an onları değiştirmeye de muktedirdir. Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi; ancak Kuran'da türlerin aşama aşama başka türlere dönüştüğünü destekleyecek tek bir ayet bile yoktur. Aksine Kuran, evrenin ve canlılığın Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi bir şekilde, bir anda var edildiğini bildirir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Rabbimizin sonsuz gücünü ve ilmini kendi dar akıl kalıplarıyla sınırlayanlar, O'nun farklı boyutlardaki yaratma şekillerini de göz ardı etmektedirler. Örneğin melekler ve cinler, bizim bağlı olduğumuz fizik kurallarından tamamen farklı boyutlarda, bir anda ve kusursuzca var edilmişlerdir. Aynı şekilde Kuran'da bildirilen mucizeler de natüralist mantığı tamamen çürütür. Hz. İsa'nın çamurdan yaptığı kuşun canlanması veya Hz. Musa'nın asasının canlı bir yılana dönüşmesi, Allah'ın hiçbir araca, zamana veya biyolojik sürece ihtiyaç duymadan, dilediği an yoktan var ettiğinin en açık delillerindendir.

Tohumun bitki olması ya da anne karnındaki ceninin gelişimi gibi canlılardaki belirli safhalar ise evrim değil, her aşaması ilahi bir kontrolle yürüyen kusursuz birer büyüme ve yaratılış

programıdır. Kuran, canlı gruplarının birbirlerinden türemediğini, aksine ortak bir malzemeden ayrı ayrı var edildiğini net bir şekilde açıklar:

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)

4. “Allah’ın İnsanları Evrimle Yarattığı” Yanılgısı

   Kuran ayetlerinde, canlıların biyolojik olarak birbirinden türediğine dair işari bir ifade bile bulunmadığı gibi, insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası da kesin olarak reddedilir. Bazı Müslüman evrimciler, insanı sözde maymunsu atalara bağlayan Darwinist senaryoları İslam’a uyarlamaya çalışsalar da, ayetlerde ilk insan Hz. Adem’in cansız bir maddeden, yani çamurdan ve herhangi bir evrimsel süreçten geçmeksizin doğrudan yaratıldığı haber verilir:

   Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (Hicr Suresi, 26)

   Ona 'bir biçim verdiğimde' ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın. (Hicr Suresi, 29)

   Ayetlerde açıkça görüldüğü üzere Allah, cansız çamuru (bir tür porselen heykeli) mucizevi bir biçimde şekillendirmiş ve bu bedene Kendi Ruhundan üfleyerek onu bir anda insan olarak var etmiştir. Burada ne milyonlarca yıl süren bir adaptasyon ne de hayali ara geçiş formları söz konusudur. İnsanın yaratılışı biyolojik bir tesadüf veya ilkel canlıların dönüşümü değil, doğrudan doğruya Allah'ın mucizevi bir sanatıdır.

   Müslüman evrimcilerin iddialarını tamamen geçersiz kılan diğer bir gerçek de "Zer Alemi" hakikatidir. Allah, henüz maddi kainat ve biyolojik dünya var edilmeden önce, tüm insan neslini zer aleminde tam ve kusursuz birer insan olarak yaratmış ve onlardan söz almıştır. Madde dünyası ortada yokken duyan, konuşan ve söz veren eksiksiz insanların varlığı, insanın kökenini primatlara ve hayvansal atalara bağlamaya çalışan Darwinist mantığa indirilmiş kesin bir darbedir.

   Allah, insanı maymun benzeri kusurlu, sakat ve çirkin hayali ara formlardan evrimleştirerek değil, ilk andan itibaren en mükemmel ve en güzel surette yaratmıştır. Ayetlerde bu gerçek şöyle bildirilir:

   Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)

   Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)

   Darwinizm’in iddia ettiği o yarı maymun yarı insan ara geçiş formları, ayetlerde tasvir edilen "en güzel biçim" (Ahsen-i Takvim) gerçeğiyle tamamen çelişen uydurma ve estetikten uzak yapılardır.

5. Kuran Ayetlerinden Evrim Teorisine Delil Getirme Yanılgısı

   Tüm gerçeklere rağmen, Darwinizm’in sinsi propagandasından etkilenen bazı Müslümanların,

anlamları son derece net olan ayetleri yanlış tefsir ettikleri görülmektedir. Bu kimseler, evrim teorisini kendilerince Kuran'dan delillendirebilmek amacıyla ayetlerin açık manalarını saptırmakta, zorlama yorumlar, zan ve tahminlerle kendi istekleri doğrultusunda çıkarımlar yapmaktadırlar. Kelimelerin sözlük anlamlarını eğip bükerek ayetlerden evrime pay çıkarmaya çalışmak son derece tehlikeli bir tutumdur.

Ayetleri aslından farklı yorumlamak ve anlamlarını saptırmak, Kuran'da "Allah'a karşı yalan söylemek" olarak nitelendirilmiştir. (Al-i İmran Suresi, 78) Elbette bu yanılgıya düşen herkesi aynı kefeye koyarak genel bir suçlamada bulunmak doğru değildir; zira bu kişilerin bir kısmı evrim teorisinin arkasındaki materyalist-ateist tehlikenin farkında olmadan veya söyledikleri sözün nereye varacağını derinlemesine düşünmeden bu hataya düşmektedir. Ancak niyet ne olursa olsun, Allah adına konuşarak insanları yanlış yönlendirmenin sorumluluğu çok büyüktür.

Sorunun temel kökeni, evrimi savunan bazı Müslümanların bu teoriyi mutlak bir "bilimsel gerçek" sanmalarından kaynaklanmaktadır. Bu ön kabule teslim oldukları için Kuran'a da "madem bilim bunu söylüyor, o halde Kuran da evrimi doğrulamalıdır" şeklindeki çarpık bir mantıkla yaklaşmaktadırlar. Oysa Kuran'ın bütününe bakıldığında, bu zoraki açıklamaların hiçbir geçerliliğinin olmadığı açıkça görülecektir.

Kuran, herhangi bir felsefenin veya materyalist ideolojinin etkisi altında kalınmadan, ön yargılardan ve baskılardan arınmış şekilde, tamamen samimi bir kalple okunup o şekilde açıklanmalıdır. Üstelik açıklamayı yapan kişinin Allah korkusu ile hareket etmesi, ayetlerin anlamını değiştirmekten, yanlış yorumlamaktan Allah'a sığınması gerekir. Bu mantık doğrultusunda okunduğunda, Kuran'da "evrimle yaratılış" manasında hiçbir bilgi bulunmadığı, aksine Allah'ın tek bir "Ol" emri ile canlıları yarattığı görülecektir.

Sonuç

Darwinizm, masum bir biyolojik teori değildir. Bu hurafe; yakın tarihte dünyayı kana bulayan, inançsızlığı, acımasızlığı ve çatışmayı kurumsallaştıran komünizm ve faşizm gibi sapkın ideolojilerin en temel fikri dayanağı, materyalizm ve ateizmin sözde bilimsel can simididir. Dolayısıyla, iyi niyetle de olsa "evrimsel yaratılış" adı altında bu iddialara meşruiyet kazandırmaya çalışmak; yıkıcı felsefelerin fikri zeminine farkında olmadan katkı sağlamaktır. Müslüman akademisyenlerin, aydınların ve din adamlarının yapması gereken; materyalist odakların kurduğu küresel mahalle baskısına boyun eğip pasif ve teslimiyetçi bir "orta yol" aramak kesinlikle değildir. Aksine, mikrobiyolojiden paleontolojiye kadar modern bilimin her dalının yaratılış gerçeğini apaçık ilan ettiği bu dönemde, dine karşı olan, Allah'ın varlığını inkar eden evrim safsatasını, fikri mücadele ile çürütmek, hakkı kullanarak batılı yok etmek önemli bir sorumluluktur. Bu sorumluluktan kaçarak, inkar düşüncesi ile sözde ortak bir noktada "anlaşmak", karşı tarafa taviz vermek ya da onların fikirlerine teslim olmak çok büyük hata olur.

Örneğin komünizmin yayıldığı bir toplumda Müslümanın görevi "komünizmi İslamlaştırmaya

çalışmak" değildir. Bu, din lehinde hiçbir sonuç vermeyecek, aksine komünizme fayda sağlayacak çıkmaz bir yoldur. Müslümanın görevi, komünizmi tüm bir felsefe olarak çürütmek, fikren yıkmak ve buna karşı İslam'ın hakikatini ortaya koymaktır. Aynı şekilde Darwinizm'e karşı da Müslümanın görevi "Darwinizm'i İslamlaştırmaya çalışmak" değil, bu büyük yalanı fikren çürütmek, yıkmak ve buna karşı yaratılış gerçeğini ortaya koymaktır.

Unutmamak gerekir ki Allah, Kuran'da önemli bir uyarıda bulunmuştur:

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (Bakara Suresi, 42)

---

https://www.harunyahya.info/makaleler/evrimsel-yaratilis-yanilgisi